

Bekommende, forsaavidt han opholder sig i Riget, en Oplysning om, hvortil man har anslaaet den Indtægt, hvoraf han beskattes af den paagjældende Kommune, hvorved han da har samme Udgang som enhver Anden, til dels at oplyse om denne Indtægt er beregnet for høit, og dels om Bestatningen efter denne Indtægt af han anses for at være for høit, han har samme Udgang til at klage til vedkommende Autoritet, som enhver Anden har, der beskattes i denne Kommune. Naar en Mand har en Indtægt i Kjøbenhavn og hvor andetsteds, eller omvendt, vil han af den Indtægt, hvoraf han skal svare Skat paa det Sted, hvor han ikke bor, blive ansat efter den Del af Indtægten, som er opgivet ham; det skal tilstilles ham; han skal ikke, som den ærede Minister mente, gaa et Skridt for at erkjendige sig om, hvortil hans Indtægt er ansat, men det skal tilstilles ham fra enhver Kommune, hvor han har Indtægt. Han har da kun at oplyse for den Kommune, hvor han opholder sig. Den Indtægt er jeg ansat til at have i de andre Kommuner, og deraf beskatte de andre Kommuner mig for to Trediedele af Skatten; jeg har altsaa her i min Opholdskommune at svare Skat af en Trediedel af det Beløb af denne Indtægt, hvortil jeg vilde være ansat her i Kommunen, hvis jeg havde samtlige mine Indtægter her. Dette forekommer mig at være saa klar en Regel, at man ikke kan tage fejl deraf. En almindelig Bemærkning skal jeg gjøre her, hvormed jeg vil imodegaa forskjellige Anker over, at der skulde mangle flere Bestemmelser i dette Forslag; det er den, at Lovforslaget jo ikke gaar ud fra at ville give en ny Lov om den kommunale Bestatning, men gaar ud fra at tilføie Bestemmelser til de Regler, der allerede gjælde; og det, man savner i Lovforslaget, baade det, som det ærede Medlem for Alborg Amts 2den Valgfreds (Klein), og det, som den ærede Minister anførte, at der savnedes, uafhjelpe de migestjældende Regler, som fremdeles forblive i Kraft, og som ikke behøve at gjentages her, idet Slutningsparagraffen jo i to Retninger afhjælper dette, da det nemlig der ikke alene siges, at de migestjældende Bestemmelser om den kommunale Bestatning af Indkomst eller paa For-

mie og Leilighed fremdeles blive i Kraft, forsaavidt de ikke staa i Strid med nærværende Lovforslag — det er den ene Regel — men dernæst ogsaa, at disse Bestemmelser, der fremdeles blive i Kraft, skulde i samme Udstrækning gives Anvendelse paa den i denne Lov indførte Bestatning. Herigjennem altsaa har enhver af disse uensartede Bestatningsnormer, i Kjøbenhavn, i Kjøbstæderne og paa Landet, de fornødne Regler, der kunne falde bort, forsaavidt de stride imod, hvad der her staaer, men ellers forblive de gjældende og skulde fremdeles anvendes paa den nærværende Bestatning. Saaledes staa de Bestemmelser som givne, som Lovforslaget her gaar ud fra fremdeles at skulde være gjældende, og man behøver altsaa ikke paany at opføre dem i dette Lovforslag. Dermed tror jeg, at jeg tilstrækkelig har imodegaaet forskjelligt af de gjorte Indvendinger om, at der skulde sænes Et og Andet i dette Forslag. — Det er dernæst gjort gjældende, at denne Bestatningsmaade ikke eller meget varsskelig kunde indføres, hvor man beholder Bestatning paa Formue og Leilighed. Dette kan jeg ikke indrømme; den kan ligesaa fuldt anvendes paa dette Forhold, som hvor man beskatter, som nu i Kjøbenhavn, af Indtægten. Hvad er det, man gaar ud fra ved Bestatning af Formue og Leilighed omkring i Kommunerne? Er det ikke først og fremmest, at man spørger sig selv, hvilke Indtægter de Bekommende have, og dernæst tager under Overveielse de nærmere Forhold, som kunne begrunde, at man lemper noget mere for den ene end for den Anden ifølge hans hele Leilighed. Men her gaar man jo ogsaa ud fra, at det skal være givet for denne Kommunes bestemte Indtægter, som man regner, at enhver Skatteyder har, og hvorefter man beregner hans Skat. Den ærede Minister mente, at vi i § 7 i dette Lovforslag havde viist, at vi selv erkjendte, at man ikke kunde holde sig til Formue- og Leilighedsbestatningen, (Indenrigsministeren: Saaledes som den er.) saaledes som den er. Jeg skal gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at naar der her staaer: „I de Landkommuner“, hvor dette Udkaft faar Anvendelse, da behøver dette ikke at siges om Kjøbstæderne, thi Kjøbstadkommu-